

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๕๖/๒๕๕๕

ศาลแพ่ง

ศาลปกครองกลาง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

(มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓))

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ครอบครองรถยนต์ตู้โดยสารฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติพร้อมเอกชนและผู้รับประกันภัยให้ร่วมกันรับผิดชอบ กรณีเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดแสดงสัญญาณจราจรบนถนนเป็นเหตุให้ผู้ขับขี่รถเกิดอุบัติเหตุชนกันขึ้น การที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ให้สัญญาณนกหวีดและสัญญาณมือ อันเป็นสัญญาณจราจรตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตาม และมีผลให้ผู้ขับขี่ที่ได้รับสัญญาณมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามการให้สัญญาณจราจร เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ อันเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อมูลละเมิดอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายในการออกคำสั่งทางปกครอง จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อันอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง สำหรับคดีในส่วนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ แม้จะมีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครอง แต่เมื่อมูลเหตุในการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมีคำขอให้ศาลพิพากษาให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย ข้อพิพาทในคดีจึงมีมูลความแห่งคดีเป็นเรื่องเดียวกัน จึงอยู่ในอำนาจของศาลปกครองเช่นเดียวกัน